

ת"פ 46376/09/19 - מדינת ישראל ע"י נגד אחמד דויח

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 46376-09-19 מדינת ישראל נ' אבו דויח

בפני	כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
בעניין:	המאשימה
נגד	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד כרמית כהן
הנאשם	אחמד דויח
	ע"י ב"כ עו"ד ריאד סואעד

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירת **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי ביום 4.6.2019 התקשר הנאשם לטלפון של רופא (**המתלונן**) שבמסגרת תפקידו מבצע מעקב אחר מתן תרופות נרקוטיות. במסגרת אותו מעקב גילה המתלונן, כי הנאשם מקבל תרופה נרקוטית שלא כשורה ולכן ביטל אפשרות זו, וזהו הרקע לפנייתו של הנאשם אל המתלונן. כאמור, באותה שיחה ביקש הנאשם לדבר עם המתלונן על העניין, אך המתלונן סירב לשוחח אתו. בהמשך שלח הנאשם הודעות למתלונן ובהן קילל אותו ואיים עליו באומרו: "בזכות אמא שלך, אחרת הייתי בא ודוחף את הנעל שלי לרגל שלך... באלוהים לולא אמא שלך שהיא על הראש שלי הייתי רוצה לנגב את הרצפה בך... היא מגורשת אם לא אגרום לך לנשק את הנעל שלי...". בהמשך גם כתב: "הבנים שלי היו אצלך אחרי תפילת השחר. לולא יצאתי והחזרתי אותם איתי כי לא רציתי ביום חג זה לעשות בו בושה. ועם כל הכבוד לאמא שלך הייתי מוכן להגיע אתך עד הסוף". בנוסף צירף לכך תמונות של בית המתלונן.

מהלך הדין

הנאשם הודה בכתב אישום מתוקן ללא הסדר טיעון, ובתחילה נשלח לתסקיר התאמה לבית משפט קהילתי אך לא נמצא מתאים. הסניגור ציין כי הנאשם שוקל צירוף של תיקים נוספים ובסופו של יום נמנע מכך וביקש לגזור את דינו היום.

ראיות לעונש

במסגרת הראיות לעונש הוגשו מסמכים רפואיים המעידים על כך שהנאשם עבר תאונת דרכים לפני כשש שנים ומאז סובל מנכות ברגליו, עבר מספר ניתוחים והוא סובל מכאבים רבים ברגליו ובגבו, ונמצא כי הוא בעל נטיות אובדניות. מסיכום המיון הפסיכיאטרי עולה כי הנאשם לא גילה סכנה לאובדנות מיידית, וכי מצוקותיו נובעות מרקע חברתי-כלכלי קשה ומורכב וכן משימוש לרעה באופיאטים.

טיעונים לעונש

ב"כ המאשימה עתרה למתחם המתחיל במאסר קצר ועתרה להשית על הנאשם עונש בתחתית המתחם, וזאת בהתחשב בחומרת האיומים על עובד צוות רפואי והיות הדבר תופעה שהיא "מכת מדינה". הסניגור ביקש להסתפק במאסר מותנה בשל מכלול הנסיבות.

הנאשם סיפר כי בשעה שביצע את העבירות היה במצוקה וסבל מכאבים רבים, הוא הביע חרטה על מעשיו.

קביעת מתחם העונש ההולם

בבואו של בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם יש להתחשב בעקרון ההלימה, שהוא נגזרת של הערכים המוגנים, מידת הפגיעה בהם, נסיבות ביצוע העבירה ומידת אשמו של הנאשם וכן הפסיקה הנוהגת.

אשר לערכים המוגנים - איומים וגילוי אלימות פיזית כלפי אנשי צוות רפואי בהחלט הפך למכת מדינה. בע"פ 7220/19 **זגורי נ' מ"י** (מיום 6.2.2020) ציינה כב' השופטת וילנר בסעיף 13 לפסק הדין: "חומרת של העבירות אשר ביצע המערער מקבלת משנה תוקף אף נוכח העודה כי האלימות והאיומים המתוארים לעיל הופנו כלפי צוות רפואי - רופא ואח - בעת מילוי תפקידם. בהקשר זה ראוי לציין כי אין להשלים עם מצב בו אנשי צוות רפואי האמונים על צרכיו החיוניים של הציבור, יחושו כי הם מאוימים או ימצאו עצמם מוכים ומותקפים ע"י מטופל או בני משפחתו בעת שהם עושים מלאכתם נאמנה". בענייננו מידת הפגיעה בערכים המוגנים בינונית.

אשר לנסיבות ביצוע העבירה - הנאשם כעס על המתלונן על כי מנע ממנו להמשיך ולהשתמש לרעה בתרופות משככות כאבים, ולטענתו היה תחת השפעת כאביו כשביצע את העבירה. אלא שהעבירה הייתה עבירה מתמשכת עם איומים על הרופא, תוך הפניה לצילומים של ביתו, משל אמר לרופא: "אני יודע איפה אתה גר". בכך יש ממד של חומרה ואני סבור כי אין בכאביו של הנאשם ובמצוקתו כדי להצדיק ניסיון להלך אימים על הרופא ועל בני ביתו, ויש בכך ממד של חומרה, הפוגע לא רק באוטונומיה של הרופא אלא של כלל בני ביתו. עצם ביצוע האיומים באופן חוזר ונשנה הוא חמור ובכך נגרם נזק ניכר. הנזק הפוטנציאלי הוא הפגיעה באיכות השירות ובמוטיבציה של אנשי צוות רפואי לתת שירות לכלל הציבור.

אשר למדיניות הענישה הנוהגת - איומים המושמעים כלפי עובד ציבור נענים בענישה מחמירה, ולכן מתחם המתחיל ממאסר קצר ועד 12 חודשי מאסר והוא המתחם הנכון. מפנה לרע"פ 3150/19 **שטרנברג נ' מ"י** (מיום 8.5.2019) שם בוצעו איומים בשכרות על עובד ציבור. הנאשם נדון ל-6 חודשי מאסר בפועל. ברע"פ 8253/18 **ינאי נ' מ"י** (מיום 25.11.2018) נדון אדם ל-6 חודשי עבודות שירות לאחר שאיים על שופט, בת זוגו ועורך דינה. אומץ שם מתחם דומה.

הפסיקה אליה היפנה הסניגור אינה רלבנטית בשל השוני בנסיבות.

לפיכך, המתחם יעמוד על מאסר קצר ועד 12 חודשי מאסר.

אשר לנסיבות הנאשם - לנאשם אין עבר פלילי, הוא נשוי בשנות החמישים לחייו ואב לשניים. אשתו מפרנסת יחידה. מצבו הסוציאקונומי קשה. על מצבו הרפואי עמדתי כאמור לעיל. זאת לזכותו יחד עם הודאתו.

בנסיבות העניין יש להעמיד את הנאשם בתחילת המתחם.

גזירת הדין

לאחר ששקלתי בדבר, סברתי שנוכח חומרת המעשים והעובדה שלמרות מצבו של הנאשם ביצע אותם, אין מקום להימנע משליחתו למאסר ולו מאסר קצר, על-מנת להמחיש את הצורך בהרתעה. מהתרשמותי, הנאשם יכול לרצות מאסר ואין במצבו כדי למנוע שליחתו לעונש שכזה. אקבע מאסר קצר, בהיותו מאסרו הראשון של הנאשם.

לפיכך, מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. חודש ויום מאסר. הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו ביום בבית הכלא "ניצן" ברמלה ביום 17.7.2022. לנאשם זכות למיין מוקדם.

ב. 6 חודשי מאסר וזאת על-תנאי למשך שלוש שנים משחרורו, שלא יעבור הנאשם כל עבירת אלימות פיזית או מילולית או כלפי רכוש.

ג. התחייבות בסך 5,000 ₪ שלא יעבור הנאשם בתוך שנתיים משחרורו את עבירות התנאי.

בשל קביעת רכיב מאסר בפועל, לא מצאתי נוכח נסיבותיו האישיות של הנאשם להוסיף רכיב של פיצוי.

יש לשלוח לצדדים.

ניתן היום, י"ד סיוון תשפ"ב, 13 יוני 2022, במעמד הצדדים.